

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 2057/2021
25.08.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божицара Вујицића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа пуномоћник Предраг Јовановић, адвокат из ..., против тужених Стамбене задруге „Београд“ из Београда, коју заступа Ђорђе Стефановић, адвокат из ... и „ПАБ ИНЖЕЊЕРИНГ“ Д.О.О. из Београда, одлучујући о ревизији тужене Стамбене задруге „Београд“, изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 4859/19 од 27.02.2020. године, у седници већа од 25.08.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене Стамбене задруге „Београд“ из Београда, изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 4859/19 од 27.02.2020. године.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду П 49634/10 од 28.11.2018. године, одбијен је предлог тужене Стамбене задруге „Београд“ за понављање поступка у тој правној ствари као неоснован, а тај тужени је обавезан да тужили накнади трошкове поводом предлога за понављање поступка у износу од 19.500,00 динара, у року од 8 дана по пријему решења.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 4859/19 од 27.02.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужене Стамбене задруге „Београд“ и потврђено решење Првог основног суда у Београду П 49634/10 од 28.11.2018. године.

Против правноснажног другостепеног решења, тужена Стамбена задруга „Београд“ из Београда је благовремено изјавила ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијано решење на основу члана 399. у вези члана 412. став 5. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 125/04 и 111/09, који се примењује у овом поступку на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11... 18/20), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужене неоснована.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП на коју овај суд пази по службеној дужности, а тужени у својој ревизији, иако се позива на битне повреде одредаба парничног поступка ни на једну такву повреду конкретно не указује.

Према утврђеном чињеничном стању, између парничних странака је вођена парница па су правноснажном пресудом Првог основног суда у Београду П 49634/10 од 22.09.2016. године тужени Стамбена задруга „Београд“ и „Паб инжењеринг“ ДОО обавезани да тужиљи на име накнаде штете која је настала на објекту у улици ... број .. у ... солидарно исплате 495.000,00 динара са законском затезном каматом од 12.01.2016. године до исплате. Тужена Стамбена задруга „Београд“ је 25.07.2018. године поднела предлог за понављање поступка из разлога који су прописани одредбом члана 429. тачка 9. ЗПП, јер је сазнала за нове чињенице и стекла могућност да употреби нове доказе на основу којих би, по мишљењу те тужене, за њу могла бити донета повољнија одлука да су те чињенице и докази били употребљени у ранијем поступку. Те чињенице и докази се односе на то да је тужена Стамбена задруга „Београд“ накнадно сазнала да је тужила право својине на предметном објекту у улици ... број .. пренела на правно лице „Промостан“ ДОО, тако да она није била власник предметног објекта у моменту када је закључена расправа пред првостепеним судом. По мишљењу тог туженика чињеница да тужила у моменту пресуђења није била власник објекта доводи до закључка да она није могла ни претрпети штету на том објекту, те да би самим тим у поновном поступку требало ставити ван снаге раније одлуке и тужбени захтев одбити.

Одлучујући о поднетом предлогу нижестепени судови су закључили да је он неоснован јер без обзира на чињеницу да ли је тужила предметни објекат отуђила пре окончања поступка пред првостепеним судом, то не би довело до повољније одлуке по тужену Стамбену задругу „Београд“ у тој парници јер се ради о чињеници која није од значаја за одлучивање у тој парници. У прилог тог става другостепени суд се позива на одредбу члана 198. став 1. ЗПП којом је прописано да ако која од странака отуђи ствари или право у коме тече парница, то не спречава да се парница међу тим странкама доврши.

Правилно су закључили нижестепени судови да у конкретном случају чињеница да је тужила отуђила непокретност пре закључења расправе пред другостепеним судом, а у односу на коју непокретност се води парница за накнаду штете због умањења њене вредности, није од значаја за другачије одлучивање у конкретном случају. Одредбом члана 155. ЗОО је прописано да је штета умањење нечије имовине и спречавање њеног повећања, као и наношење другог физичког или психичког бола и страха. Исти закон је чланом 186. прописао да се обавеза накнаде штете сматра доспелом у тренутку њеног настанка. Наведене законске одредбе јасно указују да се поступку одлучивања о накнади штете узимају у обзир околности које су постојале у моменту њеног настанка, те да отуда касније измене у погледу власника ствари која је оштећена нису од значаја за одлучивање за ову врсту спора. Одредба члана 198. ЗПП на коју се позива другостепени суд, није применљива у конкретном случају, како то правилно наводи ревизија, јер се она односи на процесну ситуацију, односно дозвољава окончање парнице међу истим странкама у случају отуђења ствари, али то никако не прејудуцира исход те парнице. Управо поменути исход парнице је материјално правни однос који се решава у конкретном случају применом поменутих одредаба Закона о облигационим односима, па због свега тога произилази да је правилна одлука нижестепених судова да околност која је у конкретном случају наведена не представља разлог за понављање поступка, односно да не постоји законски

-3-

основ на који се позива тужена у предлогу за понављање поступка и на коме инсистира у ревизији.

Све су то разлози због којих је и одлучено као у изреци решења на основу члана 405. став 1. у вези члана 412. став 5. ЗПП.

**Председник већа - судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић